

KÖKTÜRK, Erol, “**Medeni Kanun ve Tapu Planı Kavramı Üzerine**”, *İstanbul Bülteni*, TMMOB Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi Yayın Organı, Şubat 2009, s: 37-39.

MEDENİ KANUN VE “TAPU PLANI” KAVRAMI ÜZERİNE...

Erol KÖKTÜRK*

0. Bu Çalışmanın Nedeni

22.11.2001 tarihinde kabul edilen, 8.12.2001 tarihli ve 24607 sayılı Resmi Gazete’de yayınlanarak 1 Ocak 2002 tarihinde yürürlüğe giren yeni Türk Medeni Kanunu, 1003. maddesinde “plan”dan söz ederken, 719. maddesinde “tapu planları” kavramını kullanmaktadır. Bu kullanımla, meslek alanımıza doğru olmayan bir kavramın sokulmasına neden olunmuştur. Beni o zamandan bu yana rahatsız eden bu kavram üzerine hazırladığım bir çalışmayı 2 kez Odamız Genel Merkezi’ne gönderdim. Somut önerim şuydu: “Bu kavram yanlıştır. İsviçre Medeni Kanunu’nun özü, çeviri sırasında kavranamamıştır. Bu nedenle Odamız öncelikle bu kavramın düzeltilmesi mücadelesi vermelidir. Bu süreçte de Tüzük hazırlama çalışmalarına destek vermemelidir...” Bu yaklaşımımın gerekçeleri aşağıdaki yazıda yer almaktadır.

Oda Genel Merkezi tarafından 11.01.2008 tarih ve 79 giriş sayılı ikinci başvurum üzerine 04/04/2008 tarihli ve 2/A-270 sayılı ve Genel Başkan imzalı yazıyla verilen yanıtta nitelemeler benim rahatsızlığımı büyüttü. Bu yazıda “İlgi yazınızın ilk bölümünde yer alan “Tapu Plan Tüzüğü”ne ilişkin tarafınızca daha önce yapılan önerilere yönelik gelişmeler aşağıda özetlenmiştir,” denilerek bu konuda Oda Genel Merkezinin yaptığı çalışmalara yer verilmekte ve “4. Tarafınızdan konuya ilişkin iletilen görüş ve önerileriniz dikkate alınarak Odamızca Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü’ne 16.11.2007 tarih ve 3/B15- 1028 sayılı yazı yazıldığı; 5. Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü’nün ilgi yazımıza ilişkin 21.01.2008 tarih ve 144 sayılı yazıları ile yanıt verdiği görülmüştür. İlgi yazılar yazımız ekinde gönderilmektedir.(EK-1)” denilmektedir.

Oda Genel Başkanı imzasıyla Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü’ne 16.11.2007 tarihinde yazılan yazının son bölümünde şöyle denilmektedir:

“Bu nedenle ileride uygulamada herhangi bir sıkıntının gündeme gelmemesi için söz konusu tüzük adının “**Tapu Harita ve Planları Tüzüğü**” olarak belirlenmesinin anlamlı olacağı düşünülmektedir. Bu yaklaşım Tüzükte geçen “tapu planı” deyiminin tapu ve kadastro mevzuatı açısından büyük yarar sağlayacak ve kavram karışıklığının önüne geçilmiş olacaktır.”

Bu, benim çabalarımın özünün doğru algılanmadığının, üstelik hatanın sürdürüldüğünün göstergesi idi.

Tapu Planları Tüzüğü, 27.08.2008 tarihli ve 26980 sayılı resmi Gazete’de yayınlanarak yürürlüğe girmiştir. 6.5 yıllık bir çalışmanın ürünü olan Tüzüğün içeriğini değerlendirmek başka bir çalışmanın konusu olabilir.

Bu gelişmeler üzerine, Oda Genel Merkezi tarafından değerlendirilmeyen, belki yürürlüğe giriş nedeniyle “anlamının kalmadığı” söylenebilecek olan yazımı, geleceğe yönelik olarak, Oda Genel Merkezine gönderdiğim biçimiyle, meslek kamuoyu ile paylaşmanın yararlı olacağını düşündüm.

* Prof. Dr., Kocaeli Üniversitesi

1. Giriş

1926 tarihli ve 743 sayılı Türk Medeni Kanunu (Yurttaşlar Yasası), Cumhuriyet Döneminin en temel yasalarından biri olarak yürürlüğe girmişti. Bu yasanın Girişini (Dibaçesini) yazan zamanın Adalet Bakanı Mahmut Esat BOZKURT'un metni, Cumhuriyet yönetiminin uygarlaşma manifestosu gibiydi. Bu temel yasa, köklü bir değişikliğe uğramadan 2001 yılına kadar, 75 yıl yürürlükte kaldı. 4 Ana kitaptan oluşan bu yasa, tüm kitaplarıyla meslek topluluğumuzu en yakından ilgilendiren yasalardan biri oldu.

Bu yasanın kuşkusuz eleştirilecek birçok yönü vardı. Her şeyden önce İsviçre Medeni Kanunundan çevrilmiş olması, birçok maddesinin bizim toplumsal koşullarımızla uyum sağlayamamasına neden olmuştu. O nedenle yürürlüğe girdiği andan değiştirildiği ana kadar uygulanamayan maddeleri de oldu. Ayrıca geçen süre içinde dili de eski kalmıştı.

Ancak bu yasada, İsviçre'de ayrıksın durumlar için yapılmış bazı düzenlemelerin (zilyetlik ve zamanaşımı başta olmak üzere) ülkemiz koşullarında temel kural olarak algılanması, kamu ve toplum yararına bir taşınmaz mülkiyeti uygulaması için önemli sakıncalar doğurdu. Bu hüküm kamu mallarının yağmalanmasının dayanağı gibi uygulandı.

Öte yandan bu yasanın yürürlüğünden sonra yürürlüğe giren ve meslek topluluğumuzun ilgi alanındaki taşınmaz mülkiyeti için yaşamsal önem taşıyan bazı yasalarla eşgüdüm sorunu da uygulamalara olumsuz biçimde yansdı. Türk Hukuk Sisteminin iç çelişkilerine yeni çelişkiler eklendi.

Ancak bu çelişkilerin ayıklanması, daha tutarlı kurallar kümesinin oluşturulması tartışmalarını meslek topluluğu olarak derinlemesine yapabildiğimiz ise pek söylenemez.

Benim bu yazıda ele almak istediğim, bir Medeni Kanun eleştirisi yapmak değil. Kanunun düzenlediği bir konuyu ele almak: **“Tapu Planları”** konusunu...

Yasa yapma sürecinde etki oluşturamayan, yürürlüğe giren yasaları eleştirmek zorunda kalan bir meslek grubu durumundayız. Mesleğimizi ilgilendiren yasaların büyük bölümünün katılımcı süreçler sonucu olgunlaştırılmadığını görüyoruz. Buna üzülmemek elde değil. Ama üzülmeyle nereye varılır ki? Asıl olan bu eksikimizi gidermeye çalışmak...

Soru şu? 2001 yılında değiştirilen Medeni Kanunun değiştirilmesi sürecine hangi düzlemlerde katılabildik? Katılan meslektaşlar, kurumlar varsa ne kadar etkili oldular?

Etkili olunamadı ki, benim ele almak istediğim kadastro konusunda yeni bir yaklaşım oluşmadığı gibi, **“tapu planı”** biçiminde yanlış bir kavramlaşmaya gidilmiştir.

2. Tapu Planı Kavramı

“Plan” kavramı, bilindiği gibi, eski Medeni Kanunun 645. maddesinde, “Gayrimenkulün Tahdidini” madde başlığı altında yer alıyordu. Madde,

*“Gayrimenkulün sınırı plan ve arz üzerine konulan işaretler ile tayin olunur.
Plandaki sınır ile arz üzerindeki sınır birbirini tutmazsa asıl olan plandaki sınırdır.”*

hükmünü getirmişti.

Dikkat çekmek istediğim bir konu da, taşınmaz mülkiyetini düzenleyen bu temel yasada “kadaastro” kavramının hiç geçmemesidir. Ne eski yasada ne de yeni yasada “kadaastro” kavramı kendisine yer bulabilmiştir. Çünkü İsviçre’de “kadaastro” kavramı yerine “kamu ölçmeleri” kavramı kullanılmaktadır.

Eski yasada yer alan “plan” kavramı yerine ise, bu kez, 4721 sayılı yeni yasanın 719 maddesinde “**tapu planı**” kavramı yer almaktadır. 1003. maddenin madde başlığı ise yalnızca “**Plân**” biçimindedir. Ama Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü, her nedense 719. maddedeki nitelemeyi temel alarak tüzüğün adını “**Tapu Planları Tüzüğü**” olarak koymuştur. “Kadastro Tüzüğü” demesine, kanımca bir Medeni Kanun engeli yoktu. Hazırlıkları 6 yıldan bu yana süren tüzük, nedense bir türlü sonuçlandırılmamıştır. HARİTA Bülteni’nin Haziran 2007 sayısında bu tüzükle ilgili Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası’nın görüşleri yer almaktadır. Beni bu yazıyı yazmaya iten de bu süreçtir...

Medeni Kanununun 1003. maddesi şöyledir:

“Bir taşınmazın kütüğe kaydı ve belirlenmesinde resmî bir ölçüme dayanan plân esas alınır. Plânların nasıl hazırlanacağı tüzükle belirlenir.”

Oysa 719. maddede “tapu planı” kavramı şu biçimde yer almaktadır:

“Taşınmazın sınırları, tapu plânları ve arz üzerindeki sınır işaretleriyle belirlenir. Tapu plânları ile arz üzerindeki işaretler birbirini tutmazsa, asıl olan plândaki sınırdır. Bu kural, yetkili makamlarca heyelân bölgesi olduğu belirlenen yörelerde uygulanmaz.”

Bu yeni Medeni Kanunu’yla birlikte ilk kez “Tapu Planı” kavramı yazına girmiştir. İşin kötüsü de bu kavramın 6 yıldan bu yana kabullenilmiş olmasıdır. Bu kavrama yönelik bir tepkinin ortaya konmamış olmasıdır. Oysa bu kavram “**kadaastro**” kavramının, daha doğrusu taşınmaz mülkiyetini kayıtlama sisteminin teknik ögesinin üstünü örten bir kavramdır. Başka bir deyişle, kavramın böyle ortaya konması, taşınmaz mülkiyeti ile ilgili düzenlemelere yalnızca “tapu” gözlüğüyle bakmanın sonucudur. Ama bu bakış yanlıştır ve düzeltilmelidir.

3. Tüzel Metinlerde Harita ve Kadastro Konusundaki Kavramlaşma...

2001 tarihinde değiştirilen 4721 sayılı **Türk Medeni Kanunu**’nun 719. ve 720. maddelerinde “**tapu planı**”, 997. ve 1003. maddelerinde “**plan**” kavramlarına yer verilmektedir. Başka bir pencereden bakılınca, bu da yasanın iç çelişkisidir.

Bilindiği gibi, 3402 sayılı Kadastro Kanununun 1. maddesine göre, “*Bu Kanunun amacı, memleketin kadastral topografik haritasına dayalı olarak taşınmaz malların sınırlarını arazi ve harita üzerinde belirterek hukuki durumlarını tespit etmek ve bu suretle Türk Medenî Kanununun öngördüğü tapu sicilini kurmaktır.*” Bu tanımdan kadastronun biri teknik, öbürü hukuksal boyutu olmak üzere iki yanının bulunduğu anlaşılmaktadır.

- ❑ **Teknik boyut**, “*Kadastral-topografik harita*” ile nitelenirken,
- ❑ **Hukuksal boyut**, “*Tapu Sicili*” ile nitelenmektedir.

Bu nitelermeler yerleşik nitelermeler olup, diğer yasalarda, kuramda ve uygulamada kabul görmektedir.

Ancak özellikle kadastronun teknik yanını nitelemek üzere kullanılan “*Kadastral-topografik harita*” nitelemesinin Medeni Kanun değişiklikleri sırasında gözetilmediği, bunun yerine “*tapu planı*,” gibi bugüne kadarki yasalaşma süreçlerinde gündeme bile gelmemiş olan bir kavramın kullanıldığı görülmektedir.

Bu kavram farklılaşmasının, kadastro konusundaki kuramsal gelişmelerle çeliştiğini de belirtmek gerekir. Ayrıca bu yanlış nitelendirme ile kadastronun teknik yanının ikincil plana düşürüldüğü görülmektedir. Oysa kadastronun teknik ve hukuksal yanları birbirinden ayrılmaz iki ögedir.

Ülkemizde taşınmaz mülkiyetini düzenleyen en temel yasalara bakıldığında, Medeni Kanundaki kavramsal düzenlemenin diğer yasalarla çeliştiği de görülecektir.

Ülkemizde kadastro konusundaki en temel yasa olan 1987 tarihli **3402** sayılı **Kadastronun Kavramlaşma** açısından temel alınması gerekmektedir. Yasanın yukarıda verilen “Amaç” maddesi, aslında kavramlaşmayı açıklığa kavuşturmuştur. “**Kadastral-topoğrafik harita**” nitelendirmesi taşınmaz mülkiyetini düzenleyen tüm yasaların benimsediği bir kavram olmak zorundadır. Hatta Almanya başta olmak üzere bu kavram “**Temel Harita**” biçiminde yalınlaştırılarak da kullanılmaktadır.

“**Harita**” biçimindeki kavramlaşma konusunda, doğal olarak **3402** sayılı **Kadastronun 4. maddesi** “*6831 sayılı Orman Kanunu hükümlerine göre orman kadastronun tespiti ve haritasına işaretlenerek...*” diyerek orman kadastronun açısından da ölçüye dayalı harita kavramına vurgu yapmakta, “*Tespiti edilen sınır; harita veya ölçü krokisinde gösterilir,*” diyerek, haritanın önemi bir kez daha dile getirilmektedir.

Bu kavramlaşma, Kanunun **5. maddesinde** “**harita**”; **7. maddesinde** “Sınırlandırma, **kadastral harita** veya büyütülmüş fotoğraf veya röperli kroki üzerinde gösterilir; ihtilafli sınırlar ayrıca belirtilir;”; **16. maddesinde** “**harita, plan ve kroki,**”; **32. maddesinde** “Mahkeme kararı **kadastral haritasında** değişikliği gerektiriyorsa, bu değişikliği gösteren ve mahkemece tasdiki gereken **harita**, ilama eklenir;”; **38. maddesinde**, “Genel Müdürlükçe meydana getirilmiş olan **kadastral ve topoğrafik harita...**” biçimlerinde sürmektedir.

Bu temel yasaların yanı sıra, tapu ve kadastro işlerinin yürütülmesinden sorumlu olan Tapu ve Kadastronun Genel Müdürlüğü’nün “Kuruluşu ve Görevleri Hakkındaki” 3045 sayılı Teşkilat Kanunu’nda, bu kavramlaşma sürdürülmektedir.

3045 sayılı Kanunun Amacı, 1. maddeye göre, “*taşınmaz mallara ait akitlemlerle her türlü tescil, kadastronun, tapulama işlerini mevzuatına göre yapmak, tapu sicillerini, **kadastral ve topoğrafik haritaları düzenlemek, uygulamak ve yenilemek için Başbakanlığa bağlı genel bütçe içinde ayrı bütçeli Tapu ve Kadastronun Genel Müdürlüğü’nün kurulmasına, teşkilat ve görevlerine dair esasları düzenlemektir.***” Doğal olarak Kanunun diğer ilgili maddelerinde (2., 9., 12., 18.) plan kavramına değil, harita kavramına yer verilmektedir.

Ülkemizde taşınmaz mülkiyeti konusundaki en temel yasalardan olan Kadastronun Yasası ve bunun uygulanmasından sorumlu olan Tapu ve Kadastronun Genel Müdürlüğü’nün Teşkilat Yasasındaki kavramlaşmanın, Medeni Kanunla çelişmesi önemli bir kavramsal dağılmaya neden olacaktır.

2644 Tapu Kanunu’nun 30. maddesinde “**Plan** ve resmi mesahaya istinat etmeyen gayrimenkul mallarda eskiden beri malum ve muayyen olan hududa itibar olunur,” denilmektedir. Yasanın **31. maddesinde** ise, “*Mahkeme gayri menkulün başında incelemeler yapar ve bitişik gayri menkul maliklerini dinler. Mahkeme kararına, tapu fene memurlarına ve bunlar yoksa yetkili fene memurlarına veya mühendislere yaptırılacak o yere ait **harita** da eklenir,*” hükmüne yer verilmektedir. 32. madde, “**Planı** veya resmi şekilde yapılmış **haritası** bulunan gayri menkullerin gerek kazaen ve gerekse rızaen parçalara ayrılmasında **harita** yapılması mecburidir. Şehir ve kasabaların belediye sınırları içinde olup ta tapu fene memuru bulunan yerlerde **plan ve haritaya** bağlı olmayan gayri menkullerin parçalara ayrılmasında **harita** yapılır. Belediye sınırları dışında bulunan gayri menkullerden kazai şekilde parçalara ayrılanların **haritasını** yaptırmak hakimnin takdirine bağlıdır,” diyerek “**ölçüye dayalı plan**” ya da daha doğru deyişle “**harita**” kavramının yasa açısından önemini dile getirmektedir.

Taşınmaz mülkiyeti ile ilgili diğer tüm yasalarda da bu kavramlaşma desteklenmektedir:

- ❑ **6831** sayılı **Orman Kanunu**'nda, "*Kadaastro tutanak suretleri, haritaları ile birlikte...*", "*Kadastronu tamamlanan ormanlara ait haritalar,*" biçiminde nitelemeler yer almaktadır.
- ❑ **3194** sayılı **İmar Kanunu**, birçok maddesinde "**halihazır harita**" ve bunların üzerine işlenmesi gereken "**kadaastro durumu**"ndan söz etmektedir.

Örnekler çoğaltılabilir...

Yani yasalarımızda "**tapu planı**" kavramına rastlama olanağı yoktur. Benimsenen kavram "**harita**" kavramıdır. Bu kavramdan ise, bazen bir tasarım ürünü olarak çizilenleri de çağrıştıran "**plan**" kavramının değil, "**ölçüye dayalı harita,**" kavramının anlaşılması gerekir.

4. İsviçre Medeni Kanunu'ndaki Anlam...

Bu konu, İsviçre Medeni Kanunu'nun 950. maddesinde düzenlenmiştir. Maddenin özgünü şöyledir:

5. Grundbuchpläne

Art. 950

1 Die Aufnahme und Beschreibung der einzelnen Grundstücke im Grundbuch erfolgt auf Grund eines Planes, der in der Regel auf einer amtlichen Vermessung beruht.

2 Der Bundesrat bestimmt, nach welchen Grundsätzen die Pläne anzulegen sind.

Bu maddedeki "Grundbuch" sözcüğü Türkçeye "Tapu" diye çevrilince, birleşik sözcük olan "Grundbuchpläne" biçimindeki madde başlığı 719. maddede "Tapu Planı" olarak Türkçeleştirilmiştir. Bir Almanca sözlüğe bakıldığında "Grundbuch" karşılığı olarak, "**tapu**" sözcüğü de "**tapu sicili**" sözcüğü de yer almaktadır. Ama maddenin ruhunu bilmemek, yeğlemede de hata yapma sonucunu doğurmaktadır. Ama bu hata basit bir hata olmamaktadır.

Kaldı ki Medeni Kanunu'nun 997. maddesinde, "*Taşınmazlar üzerindeki hakları göstermek üzere tapu sicili tutulur. Tapu sicili, tapu kütüğü ve kat mülkiyeti kütüğü ile bunları tamamlayan yevmiye defteri ve belgeler ile plânlardan oluşur,*" denilmektedir. Yani bir kavram olarak tapunun tek başına anlamı yoktur. "Tapu kütüğü", "tapu senedi" biçiminde anılmalıdır. Böyle bakarsak "tapu kütüğü" ile "plan" bir sistemin, yani "tapu sicili" sisteminin 2 temel ögesi olmaktadır. Medeni Kanununun 1003. maddesinde düzenlenen "plan" konusu, işte bu sistemin ögesi olan "plan"dır. Ama 1003. maddede yasa koyucu, 719. maddedeki "tapu planı" kavramı yerine "plan" kavramını madde başlığı olarak almaktadır.

Bu açıdan bakıldığında, Türk Medeni Kanunu'nun 1003. maddesine karşılık gelen İsviçre Medeni Kanunu'nun 950. maddesinin doğru çevirisi aşağıdaki gibi olmalıdır:

5. Tapu Sicili Planları

Art. 950

1 Her bir taşınmazın tapu siciline kaydedilmesi ve betimlenmesi, kural olarak kamu ölçmesine (ÇN kadastro ölçmesine) dayanan bir plana dayanarak yapılır.

2 Federal Meclis, planların hangi ilkelere göre yapılması gerektiğini belirler.

Burada belirtilmesi gereken bir diğer nokta da, medeni kanununu benimsediğimiz İsviçre'de bir Kadastro Yasası'nın olmadığıdır. Çünkü İsviçre'de "kadastro" kavramı benimsenen bir kavram değildir. Bunun yerine Türkçe'ye "Kamu Ölçmeleri" olarak çevirebileceğimiz "Amtliche Vermessung" kavramı kullanılmaktadır. Zaten İsviçre Medeni Kanunu'nda da bu kavrama yer verilmektedir. Bizim anladığımız anlamda kadastro çalışmaları 25.03.2003 tarihinde yenilenen

18.11.1992 tarihli ve özgün adı “Verordnung über die amtliche Vermessung (VAV)” olan “Kamu Ölçmeleri (ÇN Kadastro) Tüzüğü”ne dayalı olarak yürütülmektedir. Bu konuda başka tüzel düzenlemelerin de olduğunu belirtmekle yetinelim. Örnek olarak Appenzell Kantonu’nun 27.04.1997 tarihinde “Gesetz über die amtliche Vermessung” yasasını yürürlüğe koyduğunu vurgulayalım. Bunları gözden kaçıran yasa koyucu, “Die amtliche Vermessung” kavramını sözcük sözcük çevirerek “resmî ölçüm” diye algılayınca, kadastro temeli zaten kaymaktadır. Sözcük böyle çevrilirse, her kurumun ya da yetkilendirilmiş kuruluşun yaptığı ölçüyü “resmi ölçü” olarak nitelemek olanaklıdır. Oysa İsviçre Medeni Kanunu’nda “Die amtliche Vermessung” ile sözü edilen “kadastro amaçlı” ölçüdür. Bu nedenle kavramın serbest bir çeviriyle Türkçeye “**kadastro ölçümleri**” biçiminde çevrilmesi gerekirdi.

5. Sonuç

Türkiye Kadastro, bugün köklü bir ele alışa gereksinme duymaktadır. Bütüncül bir bakışa gereksinme duymaktadır. Parçacı ele alışlarla olması gereken süreçleri başlatma olanağı yoktur. Kaldı ki, Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü’nün öncelik sıralamasında 1. sıraya yerleştirdiği “tesis kadastro” işlerinin özel sektör eliyle bitirilmesi çalışmalarında sona yaklaşıldığı belirtilmektedir. Bu durumda bir tesis kadastro yasası olan 3402 sayılı yasanın çok büyük bölümünün eylemsel olarak hükümsüz kalacağı gerçektir. Bu durumda tesis kadastro sonrası hizmetlerin yönetmeliklere ve genelgelere dayalı olarak yürütülmesi sürecinin sona erdirilerek, yasal zeminin yaratılması, yeni yasanın bilgi sistemleri hedefine göre mimarisinin kurulması önem kazanmaktadır. Bu doğrultuda, yenileme, bilgi sistemlerine hazırlanma gibi hedefler önemlerini sürdürmektedir.

Tüm bu süreçlerde kavramlaşma başlı başına önemlidir. “**Tapu Planı**” kavramı yanlıştır. Bu yanlış daha fazla büyümeden düzeltilmelidir. Bu nedenle “**Tapu Planları Tüzüğü**” süreci durdurulmalıdır. Öncelikle Medeni Kanun’da kavramın düzeltilmesi yoluna gidilmelidir. Yeni parlamentodaki meslektaşlarımızdan ilk isteğimiz bu olmalıdır. Kavram düzeltildikten sonra tüzük süreci yeni kavram üzerinden işletilmeye başlanmalıdır.

Kadastro konusunda bir yönsüzlük, öncelikler konusunda doğru olmadığını düşündüğüm yeğlemeler vardır. Kadastro bizim meslek topluluğumuzun en önemli konularından birisidir. Bu alanda yapılacak düzenlemeler, bu konuya yaklaşım, mesleğimizin geleceği açısından önemini ve belirleyici özelliğini korumaktadır. Umarım, sektörümüz ve meslektaşlarımız, sektörümüzün kurumları, yöneticileri önümüzdeki süreçte olması gereken duyarlılıkları gösterir, düzenlemelerin yapılmasını sağlar ve istenen etkileri oluştururlar.